

Musikerskatten. Dèt er naturligvis ikke muligt i Øjeblikket med Bestemthed at sige, hvorledes Udbyttet vil blive for hele Aaret, men efter de foreliggende Erfaringer tør man med nogenlunde Sikkerhed gaa ud fra, at Udbyttet for Statskassen ikke vil overskride 50,000 Kr. i eet Aar. Det er altsaa et ikke saa lidt ringere Beløb end det, man havde regnet med. Desuden har Loven, som jeg nævned, voldt administrative Vanskeligheder, idet Musik for Gæster i Beværtningslokaler er et Begreb, som har kunnet være Genstand for forskellige Fortolkninger. Jeg skal eksempelvis nævne, at naar en Gæstgiver paa Landet har et mekanisk Musikinstrument, som han tidligere har haft staaende i sin Gæstestue og nu flytter ind i et af sine Opholdsrum, medens han lader Døren mellem Opholdsrummet og Gæstestuen staa aaben, kan Musikken fremdeles forlyste Gæsterne, men det er tvivlsomt og har været Genstand for Strid, hvorvidt det er Musik i Forbindelse med Beværternæring, eller det er Musik til Gæstgiverens private Fornøjelse. Som jeg nævned, har der ogsaa været andre administrative Vanskeligheder.

Men dernæst, og det er Hovedsagen, har denne Skat ikke som den øvrige Del af Loven virket som en Forbrugsafgift, der blev paalagt Publikum, men Afgiften er kommen til i ikke ringe Grad at hvile paa de egentlige Musikere. Det havde været at vente, at Beværterne vilde have søgt at faa Afgiften ind hovedsagelig ved en mindre Forhøjelse paa en eller flere af de Varer, der serveres, men det er ikke sket, i alt Fald ikke som Regel, hvorimod man i mange Tilfælde har søgt at faa Skatten ind ved at lade de vedkommende Musikere betale den eller en Del af den. Derved har Bestemmelsen ramt en vis Samfundsklasse forholdsvis haardt og ubilligt. Det er Hovedgrunden, hvorfor jeg vil foreslaa at ophæve denne Bestemmelse. Naturligvis har det været under Overvejelse, hvorvidt man kunde lægge Afgiften paa en anden Maade, hvorved de Mangler, som i Praksis have vist sig ved den, kunde blive afhjulpne, og i saa Henseende har der været foranstaltet Undersøgelser af, hvorvidt man kunde lægge den efter Fladerummet i de Lokaler, hvori Musikken udøvedes, eller efter Lejeindtægten af de vedkommende Lokaler. Men disse Undersøgelser ere resulterede i, at der derved vilde opstaa nye Ulemper og Vanskeligheder, som man ikke finder det rigtigt at

gaa ind i, da der i det hele kun er Tale om et saa beskedent økonomisk Udbytte.

Imidlertid mener jeg ikke, at Forholdene tillade at opgive Statsindtægter uden Erstatning, og jeg har derfor maattet se mig om efter en passende Erstatning, naar jeg ikke fandt det rigtigt at indvinde Beløbet ved at anlægge Musikerskatten paa et andet Grundlag. Og der har da naturligvis frembudt sig for mig den Udvej at forandre en Bestemmelse i Stempeloven, vi vedtog i Fjor, en Bestemmelse, der kom ind under Rigsdagens Behandling af Sagen — ligesom for øvrigt Bestemmelsen om Musikerskatten ikke fandtes i Regeringens oprindelige Lovforslag, men kom ind under Behandlingen i Landstinget —, men som ganske vist kom ind ved Regeringens Initiativ, og som gik ud paa at fritage for Stempelafgift uaccepterede udenlandske Veksler, der bleve trukne til Betaling her eller gjorde betalbare her i Landet. Naar Regeringen fremsatte dette Forslag, var det efter indtrængende Henvendelser fra Postadministrationen, idet denne gjorde gældende, at der var opstaaet meget betydelige Vanskeligheder ved den internationale Postudveksling og Postindkassering paa dette Omraade. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse Forhold, der bleve omtalte under Behandlingen i Landstinget i Fjor. For at afhjælpe disse Vanskeligheder, og da man i Skattedepartementet mente, at Bestemmelsen ikke finansielt vilde betyde særdeles meget, indførtes den Ændring i Stempeloven, at de uaccepterede udenlandske Veksler bleve fritagne for Skat. Senere har det imidlertid vist sig, at de Vanskeligheder, for hvis Skyld man indsatte denne Bestemmelse, lod sig overvinde, og ligeledes har det vist sig ved nærmere Undersøgelse, at Bestemmelsens finansielle Rækkevidde har været større end den Gang antaget. Derfor finder jeg det rigtigt nu at foreslaa, at man vender tilbage til den Affattelse af Loven, som fandtes i Regeringens oprindelige Lovforslag, og altsaa inddrager ogsaa uaccepterede udenlandske Veksler under Stempelskatten, naar de ere trukne til Betaling her eller gjorde betalbare her i Landet.

De nærmere Bestemmelser i Lovforslaget ere fuldkomment i Overensstemmelse med, hvad der fandtes i Regeringens oprindelige Lovforslag og Stempelovens almindelige Forudsætninger. Loven vil betyde en Merindtægt for Statskassen, hvis Størrelse det ikke er muligt at opgive, men som jeg kan sige i hvert Fald vil